

جداسازی و شناسایی باکتری تولیدکننده بیوسورفکتانت از جنس سودوموناس آئروژینوزا و بررسی اثرات ضد باکتریایی بیوسورفکتانت تولیدی در شرایط آزمایشگاهی

محمد جواد مصطفی پور رمی: کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه ایلام، ایران، javadmostafapur@yahoo.com*
سلیمان احمدی اسب چین: استادیار میکروبیولوژی صنعتی، دانشگاه ایلام، ایران، sahmadyas@yahoo.fr

چکیده

مقدمه: بیوسورفکتانت‌ها ترکیبات زیستی آمفی‌فیلیک به شکل خارج سلولی یا بخشی از غشاءهای سلولی تولید شده به وسیله انواع میکروارگانیسم‌ها هستند که به علت استفاده از آن‌ها در صنایع مختلف از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. بنابراین، هدف از این پژوهش شناسایی یک سویه باکتری از جنس *سودوموناس آئروژینوزا* تولیدکننده بیوسورفکتانت بود.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش، نمونه‌های مختلف از نفت، آب و خاک آلوده به نفت تهیه شدند. فعالیت همولیتیک، فعالیت امولسیفیه‌کنندگی و اندازه‌گیری کشش سطحی استفاده و سویه انتخابی به وسیله آزمایش‌های بیوشیمیایی شناسایی شدند. همچنین، ماهیت بیوسورفکتانت و اثرات ضد باکتریایی نیز برای سویه انتخابی بررسی شد.

نتایج: در این پژوهش، ۸۸ سویه باکتریایی جداسازی شدند. از میان آن‌ها ۲۴ سویه دارای فعالیت همولیتیک بودند که از میان آن‌ها ۱۴ سویه فعالیت امولسیفیه‌کنندگی و اندازه‌گیری کشش سطحی استفاده و در نهایت، از میان آن‌ها ۴ سویه قادر به رساندن کشش سطحی به کمتر از ۴۰ میلی‌نیوتن بر متر بودند. براساس آزمایش‌های بیوشیمیایی، یک سویه انتخابی در این پژوهش، به عنوان *سودوموناس آئروژینوزا* ۸۳، شناسایی و انتخاب شد. نتایج بررسی ماهیت بیوسورفکتانت با کروماتوگرافی لایه نازک^۱ مشخص شد که از نوع گلیکولیپیدی بود. همچنین، بیوسورفکتانت تولیدی سویه انتخابی دارای فعالیت ضد باکتریایی بر علیه ۶ باکتری عفونت‌زا بودند. حساس‌ترین باکتری نسبت به تاثیر عصاره بیوسورفکتانت *سودوموناس آئروژینوزا* ۸۳ و *استافیلوکوکوس اورئوس* و مقاوم‌ترین باکتری نسبت به این عصاره، پروتئوس میرابیلیس است. همچنین، نتایج حداقل غلظت مهارکنندگی^۱ و حداقل غلظت کشندگی^۲ نشان داد که حداقل غلظت مهارکنندگی عصاره در رقت ۶۳ و ۱۲۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر به ترتیب بر روی باکتری *اشریشیا کلی*، *استافیلوکوکوس اپیدرمیس* و *استافیلوکوکوس اورئوس* موثر بود. همچنین، حداقل غلظت کشندگی عصاره در رقت ۶۳ و ۱۲۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر به ترتیب بر روی *استافیلوکوکوس اپیدرمیس* و *استافیلوکوکوس اورئوس* اثر داشت.

بحث و نتیجه‌گیری: *سودوموناس آئروژینوزا* قابلیت بالایی در کاهش کشش سطحی و بیوسورفکتانت استخراج شده از آن دارای اثرات ضدباکتریایی بالایی است. بنابراین، می‌توان گفت که این باکتری دارای پتانسیل فراوانی برای کاربردهای بیوتکنولوژی و زیست محیطی است.

واژه‌های کلیدی: *سودوموناس آئروژینوزا*، بیوسورفکتانت، کشش سطحی، امولسیفیه‌کنندگی، گلیکولیپید، فعالیت ضد باکتریایی

مقدمه

بیوسورفکتانت‌ها ترکیبات زیستی آمفی‌فیلیکی تولید شده به شکل خارج سلولی یا بخشی از غشاء‌های سلول به‌وسیله انواع میکروارگانیسم‌ها هستند. بیوسورفکتانت‌ها از لحاظ تجاری به علت استفاده در صنایع مختلف از جمله صنعت نفت، پتروشیمی، غذایی، داروسازی پزشکی، آرایشی، کشاورزی، نساجی، کاغذسازی، چرم‌سازی و غیره از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. به همین جهت میکروارگانیسم‌های تولیدکننده این ترکیبات به علت دارا بودن نسبت بالای سطح به حجم و ظرفیت متنوع بیوستنتیک، کاندیدای مناسبی برای گسترش تولید بیوسورفکتانت هستند (۱ و ۲). در پزشکی حرکت سوارمینگ و تشکیل بیوفیلم اعمال مهم در کلونیزاسیون سطح به وسیله باکتری‌ها هستند و احتمال بروز عفونت‌ها را افزایش می‌دهد. بیوسورفکتانت‌ها برای جلوگیری از چسبندگی ارگانیسم‌های بیماری‌زا به سطوح جامد یا به محل‌های عفونت، تولید شده‌اند. سورفاکتین باعث کاهش میزان تشکیل بیوفیلم به‌وسیله *سالمونلا تیپیفی موریموم*، *سالمونلا اتریکا*، *اشریشیا کلسی* و *پروتئوس میرابیلیس* در پلی‌وینیل کلراید و همچنین، در سوندهای مجرای وینیل می‌شود. به تازگی، از بیوسورفکتانت‌ال-فرمتوم به منظور مهار عفونت *استافیلوکوکوس اورئوس* و چسبندگی برای ایمپلنت‌های جراحی گزارش شده است (۳). بیوسورفکتانت‌ها کاربردهای بسیار گسترده‌ای در صنایع غذایی هم دارند. در حال حاضر، گروهی از این ترکیبات به‌عنوان افزودنی‌های مجاز مواد غذایی به کار می‌روند. برای مثال، لسیتین و مشتقات آن، استرهای اسیدهای چرب حاوی گلیسرول، سوربیتان^۴ یا اتیلن‌گلیکول و مشتقات اتیوکسیلات منوگلیسریدهای

حاوی یک الیگوپپتید، در تمام دنیا به‌عنوان عوامل امولسیون‌کننده در مواد غذایی استفاده می‌شوند (۴ و ۵). بیوفیلم به‌عنوان گروهی از باکتری‌هایی است که در یک سطح کلونیزه می‌شوند. بیوفیلم نه تنها شامل باکتری‌ها، بلکه توصیف همه مواد خارج‌سلولی تولید شده در سطح و هر نوع مواد به دام افتاده در داخل ماتریکس است. مرحله اول در ایجاد بیوفیلم چسبندگی باکتریایی است که تحت تاثیر عامل‌هایی از جمله گونه‌های میکروارگانیسم، آب‌گریزی سطح و بارهای الکتریکی درگیر، شرایط محیطی و توانایی میکروارگانیسم‌ها برای تولید پلیمرهای خارج‌سلولی که در اتصال سلول‌ها به سطوح کمک می‌کند، است (۶). بیوفیلم در حال حاضر در سطوح صنایع غذایی منبع مهم آلودگی است، که ممکن است به فساد مواد غذایی و انتقال بیماری منجر شود. با توجه به این واقعیت که نگه دارنده‌های مواد غذایی دارای سطح تحمل صفر برای پاتوژن مانند *سالمونلا* و همچنین، در بسیاری از کشورها برای باکتری *لیستریا مونوسیژنوز* هستند، سلول‌های چسبنده منفرد ممکن است به‌طور در خور توجهی به شکل بیوفیلم به خوبی گسترش یابند. در نتیجه کنترل چسبندگی میکروارگانیسم‌ها به سطوح در تماس با مواد غذایی یک مرحله اساسی در فراهم آوردن ایمنی و محصولات با کیفیت به مصرف‌کنندگان است. از این رو، دخالت بیوسورفکتانت‌ها در چسبندگی میکروبی و جداشدن از سطوح بررسی شده است (۶). سورفاکتانت منتشر شده به‌وسیله *استرپتوکوکوس ترموفیلوس* برای کنترل زنگ زدگی صفحات مبدل حرارتی در پاستوریزه کردن استفاده می‌شود که کلونیزاسیون گونه‌های دیگر گرما دوست *استرپتوکوک*‌ها که مسئول زنگ زدگی هستند را به تاخیر می‌اندازد (۶). در این پژوهش،

جداسازی و شناسایی سویه تولید کننده بیوسورفکتانت از جنس سودوموناس آئروژینوزا و بررسی اثرات ضد باکتریایی بیوسورفکتانت تولید شده از آن بر روی رشد ۶ باکتری گرم مثبت و گرم منفی با استفاده از روش انتشار در آگار به کمک دیسک بررسی و مقایسه شد.

مواد و روش‌ها

نمونه برداری

برای جداسازی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت، نمونه‌ها از منابع مختلف از جمله نفت خام نفت‌شهر کرمانشاه (چاه ۲۵)، آب و خاک‌های آلوده به نفت نواحی اطراف مخازن نفتی جمع آوری شدند. برای نمونه‌گیری از شیشه‌های در پوش دار استریل استفاده شد.

غنی‌سازی و کشت میکروبی

پس از انجام نمونه‌گیری و ارسال به آزمایشگاه ۵ میلی‌لیتر از نمونه آب و ۵ گرم از نمونه خاک آلوده به نفت در ۹۵ میلی‌لیتر محیط نوترینت براث تقویت شده^۵ در داخل ارلن مایر ۲۵۰ میلی‌لیتر تلقیح و در دمای ۳۰ درجه به مدت ۷۲ ساعت شیکر (۱۵۰ دور در دقیقه) و گرمخانه‌گذاری شدند (۷ و ۸). محیط نوترینت براث تقویت شده استفاده شده در این تحقیق، محتوای ۵۰۰ میلی‌لیتر نوترینت براث و ۵۰۰ میلی‌لیتر محلول نمک معدنی^۷ است. محلول نمک معدنی استفاده شده در این تحقیق، در هر لیتر آب مقطر محتوای: ۲ گرم KH_2PO_4 ، ۵ گرم K_2HPO_4 ، ۳ گرم $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ، ۰/۱ گرم NaCl ، ۰/۰۱ گرم $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ، ۰/۰۱ گرم $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ، ۲ گرم $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ، ۰/۰۰۲ گرم $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ ، ۰/۲۴ گرم $\text{MnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ، ۰/۰۳ درصد $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ در صد گلوکز و ۰/۰۳ درصد عصاره مخمر^۸، با اسیدیته ۷/۲ تنظیم شد. پس از آن از این محیط از 10^{-1} تا 10^{-6} در فسفات بافر سالین رقت‌های

متوالی تهیه شد و سپس هر رقت در محیط کشت نوترینت آگار تقویت شده^۹ (۱،۲) نوترینت براث تقویت شده همراه با ۲ درصد آگار) به شکل پورپلیت^{۱۰} کشت داده شد. به منظور افزایش دادن تعداد باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت برای نمونه نفت ابتدا یک میلی‌لیتر نفت خام در ۹۹ میلی‌لیتر محیط نوترینت براث تقویت شده در داخل ارلن مایر ۲۵۰ کشت داده شد و همین‌طور یک میلی‌لیتر نفت فیلتر شده نیز به همراه ۹۹ میلی‌لیتر محیط نوترینت براث تقویت شده به عنوان شاهد قرار داده شد. هر دو ارلن در دمای ۳۰ درجه به مدت ۲ ساعت شیکر و گرمخانه‌گذاری شدند (۱۵۰ rpm). پس از ۲ ساعت از کشت مورد نظر رقت‌های متوالی تهیه شد. برای رقت‌سازی بجای بافر فسفات سالین از نوترینت براث تقویت شده استفاده شد و از هر رقت در محیط کشت نوترینت آگار تقویت شده به شکل پورپلیت کشت داده شد و از محیط‌های گلوکز عصاره مخمر آگار^{۱۱} برای جداسازی سایر باکتری‌ها و از محیط مکانکی آگار، ائوزین متیل بلو آگار^{۱۲} و اندو آگار برای جداسازی باکتری‌های گرم منفی از گرم مثبت استفاده شد. تمام پلیت‌ها در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری شدند (۹ و ۱۰).

غربال‌گری

آزمایش همولیز خون

نخستین آزمایش غربال‌گری برای شناسایی و جداسازی باکتری‌های تولید کننده بیوسورفکتانت آزمایش همولیز است. تک کلونی‌هایی که تازه از تمام کشت‌های خالصی به دست آمده بودند بر روی آگار حاوی خون به‌طور خطی کشت داده شدند و به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد گرمخانه‌گذاری شدند (۷ و ۱۱).

اندازه‌گیری فعالیت امولسیفیه‌کنندگی

در این مرحله هر کدام از کلونی جدا شده از غربال‌گری اولیه در لوله آزمایش محتوای ۳ میلی‌لیتر محیط محلول نمک معدنی به مدت ۴۸ ساعت کشت داده شد. پس از تلقیح دو کلونی در هر محیط، به میزان ۱۰ درصد هیدروکربن (نفت خام) به لوله اضافه و پس از مخلوط کردن با دستگاه ورتکس^{۱۳} به مدت یک دقیقه، در دمای ۳۰ درجه به مدت ۳ روز گرمخانه‌گذاری شد. پس از گرمخانه‌گذاری لوله‌ها خوب با ورتکس مخلوط و در ادامه ضخامت لایه نفت امولسیفیه شده به شکل زیر محاسبه شد (۹ و ۱۱).

$$100 \times \text{طول کل ستون مایع} / \text{طول لایه امولسیفیه شده} = EC$$

تأیید ترشح بیوسورفکتانت با اندازه‌گیری کشش سطحی

برای اندازه‌گیری کشش سطحی از دستگاه کشش‌سنج کرواس کلات^{۱۴} استفاده شد. بدین منظور یک کلونی از کشت خالص هر یک از سویه‌های جدا شده از غربال‌گری ثانویه به محیط کشت نوترینت برات تلقیح شد، پس از آن که جذب نوری کشت مذکور در طول موج ۶۲۰ نانومتر به ۰/۸-۰/۹ آنگستریم رسید، از آن به عنوان مایع تلقیح استفاده شد. یک میلی‌لیتر از کشت مذکور به ۱۰۰ میلی‌لیتر محیط محلول نمک معدنی و یک درصد نفت فیلتر شده به عنوان منبع هیدروکربن اضافه شد. مخلوط همراه با نمونه شاهد در دمای ۳۰ درجه در ۱۵۰ دور در دقیقه به مدت ۳ روز گرمخانه‌گذاری شد (۹ و ۱۱).

ویژگی‌های سویه انتخابی سودوموناس آئروژینوزا تولیدکننده بیوسورفکتانت

ویژگی‌های سویه انتخابی تولیدکننده بیوسورفکتانت بواسطه آزمایش‌های مختلف تعیین شده بود. این آزمایش‌ها شامل: ویژگی‌های ظاهری کلونی‌ها، رنگ

آمیازی گرم، رنگ آمیازی اسپور، آزمایش کاتالاز، اکسیداز، سیترات، تریپل شوگر آبرون آگار^{۱۵}، سولفید تحرک اندول^{۱۶}، متیل رد-وجس پروسکوآر^{۱۷}، اوره‌آز، احیا نیترات و همچنین، الگوی مقاومت سویه‌های انتخابی به ۱۶ آنتی‌بیوتیک جنتامایسین (۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، کلیندامایسین (۲ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، متی‌سیلین (۵ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، آمپی‌سیلین (۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، استرپتوماایسین (۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، اکسی‌تتراسایکلین (۳۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، سیپروفلوکساسین (۵ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، ونکوماایسین (۳ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، اپی‌پنم (۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، اریتروماایسین (۱۵ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، باسیتراسین (۰/۰۴ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، اگزاسیلین (۱ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، نالیدیکسیک‌اسید (۳۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، سفی‌پیم (۳۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر)، کلرامفنیکل (۳۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر) و پنی‌سیلین (۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر) بررسی شد.

استخراج بیوسورفکتانت

به این شکل که کلونی سویه انتخابی به ارلن ۱۰۰۰ میلی‌لیتری محتوای ۵۰۰ میلی‌لیتر محیط کشت نوترینت برات تلقیح، سپس با اضافه کردن ۱۰ میلی‌لیتر n-هگزان به عنوان منبع هیدروکربن، مخلوط در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷ روز با شیکر ۱۵۰ دور در دقیقه گرمخانه‌گذاری شد. پس از آن سلول‌های باکتری به وسیله سانتریفیوژ در ۵۰۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۰ دقیقه حذف و مایع‌رویی جمع‌آوری شد. اسیدیته مایع با استفاده از سولفوریک اسید ۱ مولار به ۲ تنظیم شد و پس از آن به حجم برابر کلروفورم و متانول (۱:۲) اضافه شد. سپس فاز آلی مجزا شده و حلال در آون و در دمای ۶۰ درجه تبخیر شد.

شده مخلوط و سپس ۱۰ میکرولیتر از آن بر روی صفحه کروماتوگرافی لایه نازک بارگذاری شد. سیستم حلال مورد استفاده شامل: کلروفرم/متانول/استیک اسید/آب (V/V/V/V) ۱:۴:۱۵:۲۵ بود. صفحه کروماتوگرافی لایه نازک آماده، در داخل تانک حاوی حلال قرار گرفت سپس صفحه کروماتوگرافی لایه نازک پس از خشک شدن زیر UV قرار داده شد تا مشاهده شود واکنش انجام شده است یا نه، اگر واکنش انجام شده کروماتوگرام را با معرف‌های نین هیدرین^{۱۹} (۰/۵ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر استون بدون آب) برای کشف بخش‌های لیپیدی به عنوان نقاط قهوه‌ای و معرف آنترون^{۲۰} (۱ گرم در ۵ میلی‌لیتر سولفوریک اسید ترکیب شده با ۹۵ میلی‌لیتر اتانول) برای کشف بخش‌های کربوهیدراتی به عنوان نقاط زرد اسپری می‌نمایم (۷، ۹ و ۱۲).

سویه‌های میکروبی

سویه‌های استاندارد باکتری‌های مورد آزمایش در این تحقیق، از گروه میکروبی‌شناسی موسسه سرم‌سازی رازی کرج و کلکسیون میکروبی‌شناسی تهران به نام‌های استافیلوکوکوس اورئوس PTCC 1112، اشریشیاکلی PTCC 1330، سودوموناس آئروژینوزا PTCC 1074، استافیلوکوکوس اپیدرمیس ATCC 2405، پروتئوس میرابیلیس ATCC 2601 و سالمونلا تیفی موریم 1679 ATCC تهیه شد.

تهیه سوسپانسیون میکروبی

از تمام سویه‌ها در سرم فیزیولوژی سدیم کلراید ۰/۹ درصد سوسپانسیون میکروبی تهیه شد، به این شکل که برای هر سری آزمایش کشت تازه ۲۴ ساعته تهیه شد. برای این کار یک لوپ از هر میکروب در ۵ سی‌سی سرم فیزیولوژی فوق تلقیح شد. جذب نوری

فرآورده نهایی به رنگ قهوه‌ای تیره و قوام چرب به عنوان بیوسورفکتانت خام به دست آمد (شکل ۱). بیوسورفکتانت خشک بدست آمده از هر سویه وزن شد و از آن‌ها رقت‌های متوالی شامل: ۱۰۰۰، ۵۰۰، ۲۵۰، ۱۲۵ و ۶۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در ۱ میلی‌لیتر حلال دی متیل سولفو کساید^{۱۸} تهیه شد رقت‌های هر بیوسورفکتانت برای بررسی‌های ضد باکتریایی استفاده شد (۷).

شکل ۱- عصاره بیوسورفکتانت خام به دست آمده از سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ انتخابی

در این مرحله پلیت استریل را گرفته و وزن پلیت‌ها اندازه‌گیری شد. رسوب حاصل از استخراج بر روی پلیت‌ها ریخته شد، سپس پلیت‌ها در آون در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه قرار داده شد پس از خشک کردن، پلیت‌ها وزن شد. وزن خشک بیوسورفکتانت‌ها به وسیله فرمول زیر محاسبه شد (۷). وزن پلیت خالی - وزن پلیت پس از خشک کردن = وزن خشک بیوسورفکتانت

کروماتوگرافی لایه نازک

یکی از روش‌های اطمینان از حضور بیوسورفکتانت در محیط، کروماتوگرافی لایه نازک است. پس از استخراج بیوسورفکتانت، ۵۰۰ میلی‌گرم از بیوسورفکتانت خام را در ۱۰۰۰ میلی‌لیتر آب دیونیزه

سوسپانسیون میکروبی با دستگاه اسپکتروفتومتری در طول موج ۶۲۰ به ۰/۸ تا ۰/۱ آنگسترم تنظیم شد، سپس از این سوسپانسیون میکروبی برای تلقیح در محیط کشت مولر هیتون آگار استفاده شد.

بررسی خاصیت ضد باکتری بیوسورفکتانت

برای تعیین حساسیت کیفی و کمی از سوسپانسیون تهیه شده استفاده شد. در روش کیفی از انتشار در آگار^{۲۱} به شیوه کربی باثر^{۲۲} استفاده شد که طی آن از سوسپانسیون میکروبی استاندارد شده به روش چمنی در سطح محیط کشت مولر هیتون آگار^{۲۳} کشت انجام شد. سپس برای بررسی خواصی ضدباکتریایی، دیسک‌های کاغذی بلانک (ساخت پادتن طب) با فاصله معین از یکدیگر و از لبه پلیت روی آگار قرار داده شد و حدود ۲۰ میکرولیتر از غلظت‌های حاوی ۱۰۰۰، ۵۰۰، ۲۵۰، ۱۲۵ و ۶۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در محلول دی متیل سولفو کساید، روی دیسک‌ها اضافه شد. از دیسک آنتی‌بیوتیک جنتامایسین با غلظت ۱۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. سپس محیط‌های کشت حاوی باکتری‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داده شد. سپس با اندازه‌گیری قطر هاله‌های تشکیل شده در اطراف صفحه‌ها، نتایج بررسی و نتایج حاصل از آنتی‌بیوتیک با جداول، موسسه استاندارد بالینی و آزمایشگاهی^{۲۴} مقایسه شده است برای حصول اطمینان از هر یک از غلظت‌های مختلف بیوسورفکتانت و آنتی‌بیوتیک این آزمایش‌ها برای هر سویه باکتریایی سه بار تکرار شد. همچنین، آزمایش‌های کمی برای تعیین حداقل غلظت مهارکننده و حداقل غلظت کشنده بیوسورفکتانت‌ها انجام شد. به این ترتیب آزمایش حداقل غلظت مهارکننده در پلیت ۹۶ خانه استریل و با روش برات

میکرودایلوشن انجام شد. ابتدا از مولر هیتون برات (مرک آلمان) ۱۰۰ میکرولیتر داخل چاهک‌های مربوط به رقت‌های مورد نظر میکروپلیت ریخته شد. سپس به نخستین چاهک ۱۰۰ میکرولیتر عصاره بیوسورفکتانت اضافه شد و از خانه دوم وسوم به همین ترتیب تا خانه ششم رقیق شدند. در پایان به همه چاهک‌ها ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون رقیق شده (نوترینت برات) معادل لوله نیم مک فارلند اضافه شد. پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد، کف پلیت زیر نور در آینه مشاهده شد. خانه کنترل اسانس، محیط کشت و میکروب نیز جداگانه منظور و وجود کدورت را که نشان دهنده رشد یا عدم رشد باکتری است، در جدول مخصوص یادداشت شد. طبق تعریف اولین چاهک بدون کدورت (رقیق‌ترین)، به عنوان حداقل غلظت مهارکننده قرار داده شده است. همچنین، آزمایش حداقل غلظت کشندگی با توجه به نتایج حداقل غلظت مهارکنندگی تعیین شد. از چاهک‌هایی که رشد باکتری در آن‌ها به طور کامل متوقف شده بود با سوآپ استریل نمونه برداری، روی محیط کشت نوترینت آگار کشت داده و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرمخانه‌گذاری شدند. پس از ۲۴ ساعت کم‌ترین غلظتی از عصاره بیوسورفکتانت که باکتری در آن رشد نکرده به عنوان حداقل غلظت کشندگی گزارش شدند (۱۳).

تجزیه تحلیل آماری

بررسی خواص ضدباکتریایی در سه تکرار و در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. برای تجزیه واریانس داده‌ها از نرم افزار SAS در سطح ۱ درصد و برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون چند دامنه دانکن در سطح ۵ درصد استفاده شد.

نتایج

جداسازی، خالص سازی

در این مطالعه، از نمونه‌ها پس از سپری شدن مراحل غنی سازی، رقت تهیه شده و بر روی محیط کشت‌های اختصاصی کشت داده شدند. نمونه‌ها از نفت خام، خاک و آب آلوده به نفت تهیه شده بودند، که بر اساس مشخصات ظاهری و صفات کلونی‌ها، ۸۸ سویه باکتریایی مختلف جداسازی شدند. در این روش به علت خالص بودن کشت‌ها، میزان آلودگی‌های قارچی تا حد زیادی کاهش پیدا می‌کند، چون تنها سویه‌هایی که بر روی محیط کشت اختصاصی خالص سازی شده‌اند، استفاده شدند.

انتخاب مناسب ترین سویه‌ها

آزمایش همولیز خون

تمام سویه‌های جدا شده در مرحله قبل، برای بررسی فعالیت همولیتیک بر روی محیط کشت بلاآگار کشت داده شدند. از بین ۸۸ سویه جداسازی شده، تنها ۲۴ سویه دارای فعالیت همولیز بتا بودند (شکل ۲). در نتیجه سویه‌هایی که دارای همولیز بتا بودند به عنوان فعالیت همولیتیک مثبت در نظر گرفته و برای مطالعات بعدی انتخاب شدند.

اندازه گیری فعالیت امولسیفیه کنندگی

نتایج حاصل از فعالیت امولسیفیه کنندگی کشت سویه‌های غربال شده از مرحله قبل با هیدروکربن نفت نشان داد که از میان ۲۴ سویه حاصل از غربال گری اولیه، ۱۴ سویه، ۷۰ درصد یا بیشتر توانایی امولسیفیه کنندگی را داشتند. این سویه‌ها برای مطالعات بیشتر انتخاب شدند.

اندازه گیری کشش سطحی

کشش سطحی یکی از معیارهای نشان دهنده تولید مواد فعال سطحی در محیط است. جدول ۱ کشش سطحی کشت سویه‌های انتخابی همراه با یک درصد نفت را نشان می‌دهد. کشش سطحی شاهد (محیط کشت

فاقد باکتری) ۷۲ میلی نیوتن بر متر بود. در این مرحله با توجه به نتایج غربال گری اول و دوم ۱۴ سویه برای اندازه گیری کشش سطحی انتخاب شدند. همان طور که در این جدول نشان داده شده از بین ۱۴ سویه آزمایش شده تنها سویه‌های ۴۳، ۴۷، ۸۳ و ۸۸ قادر به کم کردن کشش سطحی تا کمتر از ۴۰ میلی نیوتن بر متر هستند (۱۰ و ۱۹) البته هر ۴ سویه به نمونه نفت متعلق بودند.

شکل ۲- فعالیت همولیز بتا توسط سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ انتخابی

جدول ۱- کشش سطحی حاصل از ۱۴ سویه انتخابی پس از ۷۲ ساعت (mN/m)

شماره سویه	کشش سطحی [میلی نیوتن بر متر]
۱	۴۳
۵	۴۲
۴۰	۴۸
۴۱	۴۷
۴۳	۳۸/۶
۴۷	۳۸
۵۳	۴۰
۵۶	۵۵
۷۷	۵۳
۷۸	۵۸
۸۰	۶۲
۸۳	۳۹
۸۷	۵۷
۸۸	۳۶

جدول ۲- ویژگی‌های بیوشیمیایی سویه انتخابی تولیدکننده بیوسورفکتانت

ویژگی‌ها	سودوموناس ۸۳	الگوی مقاومت	سودوموناس ۸۳
ریخت‌شناسی سلول	-	جنتامایسین	کو کوباسیل
واکنش گرم	+	کلیندامایسین	-
تشکیل اسپور	+	متی سیلین	-
کاتالاز	+	آمپی سیلین	+
اکسیداز	+	استرپتومایسین	+
حرکت	-	اکسی‌تتراسایکلین	-
اندول	-	سیپروفلوکساسین	-
H ₂ S	-	ونکوهایسین	-
متیل رد	-	اریترومایسین	-
وجس- پروسکوآر	-	بایستراسین	-
گلوکز	+	اگراسیلین	+
لاکتوز	+	نالیدیکسیک اسید	+
اوره آز	+	سفنی‌پنم	+
سیترات	+	کلرامفنیکل	+
احیای نیترات	+	پنی‌سیلین	+
پیگمان	+	اپی‌پنم	+

- : نتیجه منفی، + : نتیجه مثبت

ویژگی‌ها و شناسایی سویه‌های باکتری

در این مطالعه، یکی از باکتری‌های تولیدکننده بیوسورفکتانت به نام سویه ۸۳ دارای کاهش کشش سطحی زیر ۴۰ میلی‌نیوتن بر متر بود. براساس آزمایش‌های بیوشیمیایی مطابق با جدول ۲ و طبقه‌بندی ارائه شده در چاب هشتم کتاب برگگی، سویه جدا شده

تا حد امکان تعیین هویت شد. به این ترتیب سویه ۸۳، *Pseudomonas. aeruginosa* c.f نام گذاری و برای استخراج بیوسورفکتانت انتخاب شد.

وزن خشک بیوسورفکتانت

وزن خشک بیوسورفکتانت مطابق با جدول ۳ اندازه‌گیری و تعیین شد.

جدول ۳- وزن خشک بیوسورفکتانت سویه‌های انتخابی (برحسب گرم)

سویه	وزن پلیت	وزن پلیت پس از خشک کردن بیوسورفکتانت	وزن خشک بیوسورفکتانت
سودوموناس آئروژینوزا ۸۳	۴۸/۹۸	۴۹/۲۵۴	۰/۲۷۴

کروماتوگرافی لایه نازک

با قرار دادن صفحه کروماتوگرام در سیستم حلال، جابجایی لکه‌ها زیر UV بررسی شد که نمونه لکه بزرگ و مشخصی بر روی صفحه کروماتوگرام تشکیل داد و زیر UV به شکل لکه صورتی رنگ مشاهده شد. همچنین، با اسپری معرف نین‌هیدرین بر روی صفحه

کروماتوگرام لکه لیبیدی به رنگ قهوه‌ای در سویه انتخابی مشاهده شد. همچنین، با اسپری معرف آنترون لکه زرد در سویه سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ دیده شد که وجود بخش کربوهیدراتی را در این سویه نشان می‌دهد (شکل ۴).

مختلف در سطح پنج درصد معنادار است (جدول ۴). همچنین، بررسی قطر هاله ممانعت از رشد حاصل از تأثیر رقت‌های مختلف بیوسورفکتانت بر روی هر باکتری و سپس مقایسه باکتری‌ها با هم نشان داد که حساس‌ترین باکتری نسبت به تأثیر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳؛ استافیلوکوکوس اورئوس و مقاوم‌ترین باکتری در برابر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳؛ پروتئوس میرابیلیس است (جدول ۵).

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس بیوسورفکتانت بدست آمده از

سودوموناس آئروژینوزا ۸۳

میانگین مربعات	درجه آزادی	منابع تغییرات
۲۸۷/۱۶ ^{***}	۵	باکتری
۵۲۱/۷۴ ^{***}	۵	رقت
۲۲/۳۵ ^{***}	۲۵	باکتری×رقت
۰/۲۲	۷۲	خطا
	۱۰۷	کل
	۲/۸۷	CV درصد (ضریب تغییرات)

** معنی دار

جدول ۵- مقایسه میانگین بین باکتری‌ها متأثر از بیوسورفکتانت

سودوموناس آئروژینوزا ۸۳

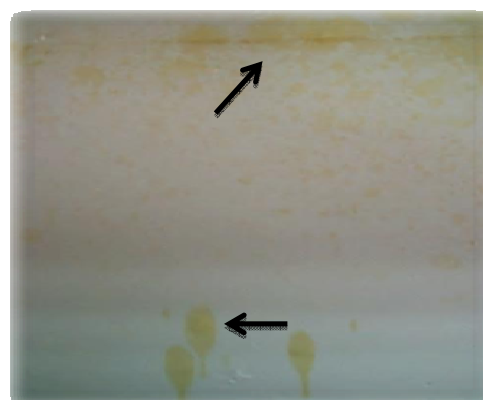
انحراف معیار	میانگین	سویه باکتری
±۰/۵۷	۱۶/۲۷ ^C	اشریشیا کلی
±۰/۵۷	۲۱/۸۳ ^A	استاف اورئوس
±۰/۵۷	۲۰/۰۵ ^B	استاف اپیدرمیس
±۰	۱۰/۸۸ ^F	پروتئوس میرابیلیس
±۰/۵۷	۱۴/۳۸ ^E	سالمونلا تیفی موریوم
±۰/۵۷	۱۴/۸۳ ^D	سودوموناس آئروژینوزا

اثر بیوسورفکتانت در رقت ۱۰۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر بر مهار رشد ۶ باکتری مختلف با یکدیگر

مقایسه میانگین‌های قطر هاله ممانعت از رشد و تجزیه و تحلیل داده‌ها مشخص کرد که رقت ۱۰۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره بیوسورفکتانت

شکل ۳- صفحه کروماتوگرام

شکل ۴- مشاهده لکه‌های عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ انتخابی

بررسی اثرات ضد باکتریایی بیوسورفکتانت

تجزیه تحلیل آماری داده‌های حاصل از بیوسورفکتانت نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های مربوط (جدول ۴) نشان دادند که اثر باکتری و رقت‌های مختلف و همچنین، اثر متقابل بین باکتری و رقت بیوسورفکتانت مورد آزمایش در سطح یک درصد معنادار هستند.

تأثیر رقت‌های مختلف بیوسورفکتانت بر هر یک از باکتری‌ها

تحلیل آماری داده‌ها نشان داد که تفاوت بین میانگین‌های قطر هاله ممانعت از رشد حاصل از تأثیر رقت‌های مختلف بیوسورفکتانت برای ۶ باکتری

اپیدرمیس و اش‌ریشیا کلی مشاهده شد که تفاوت آن‌ها با هم و با سودوموناس آئروژینوزا و سالمونلا تیفی موریوم که اختلاف معناداری با هم نداشتند و همچنین بر پروتئوس میرابیلیس معنی‌دار بود (جدول ۶).

اثر بیوسورفکتانت در رقت ۱۲۵ میلی گرم بر میلی لیتر بر مهار رشد ۶ باکتری مختلف با یکدیگر

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان داد اثر بازدارندگی رقت ۱۲۵ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ در مورد استافیلوکوکوس اورئوس بیشتر از سایر باکتری‌هاست که تفاوت آن‌ها با دیگر باکتری‌ها معنی‌دار بود. پس از آن بیش‌ترین اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ بر استافیلوکوکوس اپیدرمیس و اش‌ریشیا کلی مشاهده شد که تفاوت آن‌ها با پروتئوس میرابیلیس، سودوموناس آئروژینوزا و سالمونلا تیفی موریوم که تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند، معنی‌دار بودند (جدول ۶).

اثر بیوسورفکتانت در رقت ۶۳ میلی گرم بر میلی لیتر بر مهار رشد ۶ باکتری مختلف با یکدیگر

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان داد اثر بازدارندگی رقت ۶۳ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ در مورد استافیلوکوکوس اپیدرمیس بیشتر از سایر باکتری‌هاست که تفاوت آن‌ها با باکتری‌های دیگر معنی‌دار بود. پس از آن بیش‌ترین اثر بازدارندگی بر استافیلوکوکوس اورئوس و اش‌ریشیا کلی وجود داشت که تفاوت آن‌ها با هم و با سودوموناس آئروژینوزا و سالمونلا تیفی موریوم که با هم اختلاف معنی‌داری نداشتند و همچنین، پروتئوس میرابیلیس که کم‌ترین اثر بازدارندگی را داشت معنی‌دار بود (جدول ۶).

سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ بیش‌ترین اثر بازدارندگی را بر استافیلوکوکوس اورئوس داشته که تفاوت آن با دیگر باکتری‌ها معنی‌دار بود. پس از آن بیش‌ترین اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ به ترتیب بر استافیلوکوکوس اپیدرمیس، اش‌ریشیا کلی، سودوموناس آئروژینوزا، سالمونلا تیفی موریوم و پروتئوس میرابیلیس وجود داشت که تفاوت آن‌ها با هم معنی‌دار بود (جدول ۶).

اثر بیوسورفکتانت در رقت ۵۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر بر مهار رشد ۶ باکتری مختلف با یکدیگر

تحلیل داده‌ها نشان داد که رقت ۵۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ بیش‌ترین اثر بازدارندگی را بر استافیلوکوکوس اپیدرمیس و استافیلوکوکوس اورئوس داشته که تفاوت آن‌ها با هم معنی‌دار نبود، ولی تفاوت آن‌ها با دیگر باکتری‌ها معنی‌دار بود. پس از آن بیش‌ترین اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ به ترتیب بر اش‌ریشیا کلی، سالمونلا تیفی موریوم، سودوموناس آئروژینوزا و پروتئوس میرابیلیس داشت که تفاوت آن‌ها نیز با هم معنی‌دار بود (جدول ۶).

اثر بیوسورفکتانت در رقت ۲۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر بر مهار رشد ۶ باکتری مختلف با یکدیگر

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان داد اثر بازدارندگی رقت ۲۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ در مورد استافیلوکوکوس اورئوس بیشتر از سایر باکتری‌هاست که تفاوت آن با دیگر باکتری‌ها معنی‌دار بود. پس از آن بیش‌ترین اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا/۸۳ بر استافیلوکوکوس

جدول ۶- مقایسه میانگین قطر هاله ممانعت از رشد ۶ باکتری مختلف تحت تأثیر رقت‌های مختلف بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ و آنتی بیوتیک (میلی متر)

انحراف معیار	میانگین	رقت	باکتری	انحراف معیار	میانگین	رقت	باکتری
±۰	۱۲ ⁿ	۱۰۰۰	پروتئوس میرابیلیس	±۰/۵۷	^{de} ۲۳/۶۶	۱۰۰۰	اشریشیا کلی
±۰/۵۷	۹/۶۶ ^p	۵۰۰		±۰	۱۸/۳۳ ^h	۵۰۰	
±۰/۵۷	۹/۶۶ ^p	۲۵۰		±۰/۵۷	۱۵ ^{jk}	۲۵۰	
±۰/۵۷	۸/۶۶ ^q	۱۲۵		±۰/۵۷	۱۰/۶۶ ^o	۱۲۵	
±۰	۶ ^f	۶۳		±۰/۵۷	۱۰/۶۶ ^o	۶۳	
±۰/۵۷	۱۹/۳۳ ^g	جنتامایسین		±۰/۵۷	۱۹/۳۳ ^g	جنتامایسین	
±۰/۵۷	۱۸ ^{hi}	۱۰۰۰	سالمونلا تیفی موریم	±۰/۵۷	۳۱/۳۳ ^a	۱۰۰۰	استاف اورئوس
±۰	۱۵/۶۶ ^l	۵۰۰		±۰	۲۴ ^d	۵۰۰	
±۰	^{mm} ۱۲/۳۳	۲۵۰		±۰	۲۴ ^d	۲۵۰	
±۰	۸/۶۶ ^q	۱۲۵		±۰/۵۷	۱۴/۳۳ ^{kl}	۱۲۵	
±۰	۸/۶۶ ^q	۶۳		±۰	۱۲ ⁿ	۶۳	
±۰/۵۷	۲۳ ^e	جنتامایسین		±۰/۵۷	۲۵/۳۳ ^c	جنتامایسین	
±۰/۵۷	۲۰/۳۳ ^f	۱۰۰۰	سودوموناس آئروژینوزا	±۰/۵۷	۲۹/۶۶ ^b	۱۰۰۰	استاف اپیدرمیس
±۰/۵۷	۱۴/۶۶ ^k	۵۰۰		±۰	۲۴ ^d	۵۰۰	
±۰	۱۳ ^m	۲۵۰		±۰/۵۷	۲۰/۳۳ ^f	۲۵۰	
±۰/۵۷	۸/۶۶ ^q	۱۲۵		±۰	۱۳ ^m	۱۲۵	
±۰	۸/۶۶ ^q	۶۳		±۰	۱۳ ^m	۶۳	
±۰/۵۷	۲۳/۶۶ ^{de}	جنتامایسین		±۰/۵۷	۲۰/۳۳ ^f	جنتامایسین	

حروف مشابه بیان کننده عدم وجود اختلاف معنی دار است

برابر جنتامایسین، کلیندامایسین، آمپی سیلین، وانکومایسین، آگراسیلین و نالیدیکسیک اسید زیاد ولی نسبت به سفی پیم که یک نوع آنتی بیوتیک حاوی حلقه بتالاکتامی و از دسته سفالوسپورین هاست اثری مشابه و نسبت به سیپروفلو کسازین، اکسی تراسایکلین و اپی پنم کمتر موثر بودند.

در مورد باکتری استافیلوکوکوس اپیدرمیس، اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ نسبت به آنتی بیوتیک سیپروفلو کسازین موثر بر این باکتری بیشتر و نسبت به آنتی بیوتیک

مقایسه تأثیر ضد باکتریایی بیوسورفکتانت در رقت‌های مختلف با تأثیر بازدارنده آنتی بیوتیک‌ها

تجزیه تحلیل آماری داده‌ها طبق جدول ۷ نشان داد که در مورد باکتری اشریشیا کلی اثر بازدارنده رقت ۱۰۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ از تمام آنتی بیوتیک‌های موثر بر این باکتری کمتر ولی از آنتی بیوتیک اریترومایسین موثر بر این باکتری بیشتر است.

در مورد باکتری استافیلوکوکوس اورئوس تأثیر بازدارنده رقت ۱۰۰۰ میلی گرم بر میلی لیتر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ در

خاصیت ضد باکتریایی است که این ویژگی بسته به رقت بیوسورفکتانت و جنس باکتری متفاوت است. مطابق با جداول ۵ و ۶ بیش‌ترین اثر بازدارندگی رقت‌های مختلف عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ بر روی باکتری استافیلوکوکوس اپیدرمیس و کمترین اثر بر روی سالمونلا تیفی موریوم باکتری مشاهده شد.

همچنین، عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳، برای باکتری اش‌ریشیاکلی در رقت ۶۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اثر باکترواستاتیکی و در رقت ۲۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اثر باکتروسیدالی داشت. همچنین، برای باکتری‌های سالمونلا تیفی موریوم و سودوموناس آئروژینوزا رقت ۲۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اثر باکترواستاتیکی و در رقت ۵۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اثر باکتروسیدالی مشاهده شد. با این حال برای باکتری‌های استافیلوکوکوس اپیدرمیس در رقت ۶۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر، استافیلوکوکوس اورئوس در رقت ۱۲۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر و برای پروتئوس میرابیلیس در رقت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر هم اثر باکترواستاتیکی و هم اثر باکتروسیدالی مشاهده شد (جدول ۸).

اپی پنم و سفی‌پیم اثر مشابه ولی نسبت به اریترومایسین، کلرامفنیکل پنی‌سیلین موثر بر این باکتری کمتر بود (جدول ۶ و ۷).

در مورد باکتری پروتئوس میرابیلیس اثر بازدارندگی عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ نسبت به آنتی‌بیوتیک سیپروفلوکساسین موثر بر این باکتری بیشتر و نسبت به آنتی‌بیوتیک اپی پنم و سفی‌پیم اثر مشابه ولی نسبت به اریترومایسین، کلرامفنیکل پنی‌سیلین موثر بر این باکتری کمتر بود.

برای باکتری سالمونلا تیفی موریوم، اثر بازدارندگی رقت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ از تمام آنتی‌بیوتیک‌های موثر به جز کلیندامایسین که با رقت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ اثر مشابه داشت کمتر و معنی‌دار بود.

در مورد باکتری سودوموناس آئروژینوزا تاثیر بازدارنده رقت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر عصاره سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ نسبت به تمام آنتی‌بیوتیک‌ها به جز اکسی‌تتراسایکلین که اثرات مشابه‌ای داشت کمتر بود (جدول ۶ و ۷).

همان‌گونه که نتایج این پژوهش نشان داد، عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس آئروژینوزا ۸۳ دارای

جدول ۷- اثرات ضد باکتری آنتی‌بیوتیک‌ها بر روی ۶ باکتری مختلف (میلی‌متر)

سویه باکتری آنتی‌بیوتیک	اش‌ریشیاکلی	استاف اورئوس	استاف اپیدرمیس	پروتئوس میرابیلیس	سالمونلا تیفی موریوم	سودوموناس آئروژینوزا
کلیندامایسین	۱۲/۳۳ ^R	۲۳ ^S	۶ ^R	۶ ^R	۱۷/۶۶ ^S	۶ ^R
متی‌سیلین	۶ ^R	۱۵/۶۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R
آمپی‌سیلین	۶ ^R	۳۰/۳۳ ^S	۶ ^R	۶ ^R	۹/۳۳ ^R	۶ ^R
استرپتومایسین	۱۲/۶۶ ^R	۱۲/۶۶ ^R	۶ ^R	۱۱ ^R	۹/۳۳ ^R	۱۰/۳۳ ^R
اکسی‌تتراسایکلین	۲۵ ^S	۳۲/۳۳ ^S	۶ ^R	۶ ^R	۲۲/۶۶ ^S	۲۰ ^S
سیپروفلوکساسین	۳۵/۳۳ ^S	۳۵/۳۳ ^S	۲۸/۳۳ ^S	۲۵ ^S	۲۶/۳۳ ^S	۳۵/۳۳ ^S

ادامه جدول ۷

سودوموناس آئروژینوزا	سالمونلا تیفی موریم	پروتئوس میرابیلیس	استاف اپیدرمیس	استاف اورئوس	اشریشیا کلی	سویه باکتری آنتی بیوتیک
۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۲۰/۳۳ ^S	۶ ^R	وا نکوما سین
۳۳/۶۶ ^S	۲۸/۳۳ ^S	۳۱ ^S	۳۰ ^S	۳۳/۶۶ ^S	۳۵ ^S	اپی پنم
۶ ^R	۱۲/۶۶ ^R	۶ ^R	۳۳/۶۶ ^S	۶ ^R	۱۵ ^I	اریترومایسین
۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۱۶/۳۳ ^R	۶ ^R	بایستراسین
۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۶ ^R	۲۲/۶۶ ^S	۶ ^R	اگزاسیلین
۱۲/۳۳ ^R	۲۸ ^S	۶ ^R	۱۰/۳۳ ^R	۱۴/۳۳ ^I	۱۰/۳۳ ^R	نالیدیکسیک اسید
۲۹/۳۳ ^S	۳۴/۳۳ ^S	۳۰ ^S	۳۰ ^S	۳۱/۳۳ ^S	۲۸/۳۳ ^S	سفی پیم
۶ ^R	۳۱ ^S	۱۲ ^R	۳۱/۳۳ ^S	۱۳ ^R	۱۳ ^R	کلرامفنیکل
۱۰ ^R	۲۱/۳۳ ^I	۲۵/۶۶ ^S	۳۴/۳۳ ^S	۶ ^R	۶ ^R	پنی سیلین

R: Resistant, I: Intermediate/moderately susceptible, S: Susceptible

جدول ۸- تعیین میزان حداقل غلظت مهار کننده رشد حداقل غلظت کشنده رشد بیوسورفکتانت بر روی ۶ باکتری مختلف (میلی گرم بر میلی لیتر)

بیوسورفکتانت	سویه باکتری	غلظت مهار کننده رشد	غلظت کشنده رشد
سودوموناس آئروژینوزا ۸۳۱	اشریشیا کلی	۶۳	۲۵۰
	استاف اورئوس	۱۲۵	۱۲۵
	استاف اپیدرمیس	۶۳	۶۳
	پروتئوس میرابیلیس	۱۰۰۰	۱۰۰۰
	سالمونلا تیفی موریم	۲۵۰	۵۰۰
	سودوموناس آئروژینوزا	۲۵۰	۵۰۰

بحث و نتیجه گیری

تعداد زیادی از باکتری و قارچ‌ها قادر به تجزیه زیستی آلاینده‌های نفتی هستند. این ارگانیزم‌ها به طور گسترده‌ای در مخازن نفتی و اکوسیستم‌های آبی و خاکی پراکنده می‌باشند (۱۴). بررسی‌ها نشان داده است اگر چه امکان وجود باکتری با توان تجزیه کنندگی بالا در آب‌ها و خاک‌های بدون سابقه آلودگی قبلی با ترکیبات نفتی وجود دارد، ولی در اکثر پژوهش‌های مشابه، به آب، خاک‌ها و مناطق آلوده به نفت توجه می‌شود. چون که امکان یافتن میکروارگانیزمی با توان تجزیه کنندگی بالا در این مناطق بیشتر از مناطق غیر آلوده به ترکیبات نفتی است. در مطالعه ای که در

بلغارستان توسط کانکووا و گالابووا^{۲۵} در سال ۲۰۰۲ انجام شد نیز جداسازی میکروارگانیزم‌ها از مناطق آلوده (آب‌های آلوده به پساب‌های نفتی) گزارش شده است (۱۵). او کرتوگبا و ازرونی^{۲۶} باکتری‌های تجزیه کننده نفت از آب‌های آلوده به نفت در اطراف پالایشگاه را جداسازی نمودند. (۱۶). بولا^{۲۷} در سال ۲۰۰۶ در نیجریه از ترکیبات ماسه‌ای همراه با نفت سنگین که به شکل کلوخ درآمده بودند باکتری‌هایی جداسازی کرد که در تجزیه نفت خام بسیار موثر عمل می‌کردند. این باکتری‌ها بیشتر از جنس سودوموناس بودند. از آنجایی که باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت در تجزیه نفت

موثرتر عمل می‌کنند، از بین باکتری‌های جدا شده سویه‌های مولد بیوسورفکتانت انتخاب شدند (۱۷).

در مطالعاتی که با هدف جداسازی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت از منابع محیطی انجام شده به طور معمول از بررسی فعالیت همولیتیک به عنوان معیاری برای جداسازی اولیه سویه‌های مولد بیوسورفکتانت استفاده شده است (۱۱). به طوری که در مطالعاتی مشابه که طباطبایی در سال ۲۰۰۵ و آناندراج^{۲۸} در سال ۲۰۱۰ برای جداسازی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت انجام دادند از فعالیت همولیتیک برای جداسازی اولیه استفاده شد (۷ و ۱۰).

با توجه به بررسی‌های انجام شده، راه دیگر غربال‌گری فعالیت امولسیون‌سازی است. فعالیت امولسیفیه‌کنندگی یک امولسیفایر به تمایل آن نسبت به سوسترای هیدروکربنی استفاده شده برای اندازه‌گیری EC بستگی دارد. نتایج آزمایش امولسیون‌سازی (E24) به دست آمده برای سویه‌های غربال شده از مرحله قبل مطابق جدول ۱ بود. نتایج به دست آمده در این تحقیق، از نتایج گزارش شده در مطالعات مشابه توسط بودوئر^{۲۹} و همکاران در سال ۲۰۰۴ (۴)، فرنسی^{۳۰} و همکاران در سال ۱۹۹۱ (۹) و بیکا^{۳۱} و همکارانش در سال ۱۹۹۹ (۱۸)، بهتر و چشمگیرتر است. اما یکی دیگر از فعالیت‌های غربال‌گری کشتش سطحی است. از آنجایی که کاهش کشتش سطحی محیط رشد، مهم‌ترین اصلی‌ترین معیار برای اثبات تولید بیوسورفکتانت محسوب می‌شود به همین دلیل در این تحقیق، پس از غربال‌گری اول و دوم و کاهش تعداد سویه‌های باکتری انتخاب شده، از این آزمایش برای بررسی و تأیید توان این سویه‌ها در تولید بیوسورفکتانت استفاده شد. مطالعات مشابهی در این زمینه توسط بنت^{۳۲} در سال

۱۹۹۱ و طباطبایی در سال ۲۰۰۵ برای جداسازی باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت انجام شد (۱۰ و ۱۹). اما یکی از قابلیت‌های جالب توجه باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت، توانایی آن‌ها در ازدیاد برداشت میکروبی نفت از مخازن نفتی است. ازدیاد برداشت میکروبی نفت یک روش سوم ازدیاد برداشت است که با وجود برخورداری بودن از قدمت و سابقه تاریخی طولانی، به تازگی مورد توجه فراوان قرار گرفته است. مکانیسم‌هایی که برای ازدیاد برداشت نفت به وسیله میکروارگانیسم‌ها پیشنهاد شده‌اند بسیار پیچیده، متنوع و فراوان هستند اما بدون شک تولید بیوسورفکتانت و کم کردن کشتش سطحی و کاهش قدرت موینگی یکی از دلایل اصلی افزایش تولید نفت توسط میکروارگانیسم‌ها به شمار می‌رود (۱ و ۲۰).

علاوه بر این، در تحلیل عصاره حاصل از کشت سویه سودوموناس آئروژینوزا/۸۳، لکه به دست آمده بر روی صفحه کروماتوگرافی لایه نازک در اثر اسپری با معرف نانهیدرین، تولید رنگ قهوه‌ای، و با اسپری با معرف آنترون تولید رنگ زرد می‌کرد که نشان می‌دهد که عصاره بیوسورفکتانت سویه حاوی ترکیبات لیپیدی و کربوهیدراتی است. در مطالعه‌ای که توسط طباطبایی و همکاران در سال ۲۰۰۵، آناندراج و همکاران و روسا و همکاران^{۳۳} در سال ۲۰۱۰ انجام شده، ماهیت بیوسورفکتانت که به وسیله آن‌ها جداسازی شده بود نیز کاملاً مشابه با نتایج حاصل از سویه سودوموناس آئروژینوزا/۸۳، گزارش شده است (۷، ۱۰ و ۲۰).

اما یکی دیگر از کاربردهای بیوسورفکتانت‌ها فعالیت ضد میکروبی آن‌هاست. هر روزه مقاومت باکتری‌ها در برابر آنتی‌بیوتیک‌ها بیشتر می‌شود. تحقیق در مورد کشف مواد جدید با خواص ضد میکروبی

قوی تر همپای افزایش مقاومت در باکتری‌ها رو به گسترش است و از این رو بیوسورفکتانت یک جایگزین مناسب برای داروهای ترکیبی هستند و عوامل ضد میکروبی و عوامل موثر درمانی یا پروبیوتیک به عنوان ایمنی (بی خطر) بویژه در زمانی که مقاومت در برابر داروها در میان ارگانسیم‌ها برای بسیاری از بیماری‌های تهدیدکننده زندگی رو به افزایش است می‌تواند استفاده شود؛ که به عنوان یک انتخاب مناسب برای این نوع تحقیقات به شمار می‌روند. بیوسورفکتانت‌ها با اثرات ضد میکروبی بر روی طیف گسترده‌ای از ارگانسیم‌ها و همچنین، قابلیت مصارف غذایی آن‌ها در برخی موارد و کمتر بودن اثرات جانبی آن‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های رایج می‌تواند در برخی موارد جایگزین آنتی‌بیوتیک‌ها شوند (۲۱).

در راستای بررسی اثرات ضد میکروبی بیوسورفکتانت‌ها، اثرات ضد باکتریایی بیوسورفکتانت که در مصارف غذایی و آرایشی و بهداشتی نیز استفاده می‌شود، بر روی ۶ باکتری مختلف عفونت‌زا به ویژه باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* که هم ایجادکننده مسمومیت‌های غذایی و هم یکی از باکتری‌های مهم در ایجاد عفونت‌هاست همچنین، بر روی سودوموناس *آئروژینوزا* که از مقاوم‌ترین باکتری‌ها و بیماری‌زاست ارزیابی شدند. به این شکل که بیوسورفکتانت سودوموناس *آئروژینوزا* ۸۳ در رقت‌های بالا بر رشد پروتئوس *میرابیلیس*، *سالمونلا تیفی* موربوم، سودوموناس *آئروژینوزا* و *اشریشیا کلی* اثر مهارکنندگی و کشندگی داشت که نشان دهنده اثر آنتی‌باکتریال قوی این بیوسورفکتانت بر روی این باکتری‌هاست. همچنین، عصاره بیوسورفکتانت سودوموناس *آئروژینوزا* ۸۳ بر روی *استافیلوکوکوس اورئوس* و *استافیلوکوکوس*

اپیدرمیس هم اثر باکتریوسیدال و هم باکتریواستاتیک داشت که اعداد نزدیک به هم حداقل غلظت مهارکننده و حداقل غلظت کشنده نیز نشان دهنده اثر قوی باکتریوسیدال بیوسورفکتانت بر این باکتری‌هاست. در بررسی مطالعات مشابه، تحقیقات کمی به‌ویژه در ایران در مورد خواص ضد میکروبی بیوسورفکتانت‌ها انجام شده و یا در این مطالعات در مورد جزئیات ویژگی‌های آنتی‌باکتریالی از جمله به نتایج هاله‌های عدم رشد اشاره نشده است با این حال برخی از بیوسورفکتانت‌های دکاپتیدی حلقوی جدید از گونه‌های سودوموناس جدا شدند، که در شرایط آزمایشگاهی فعالیت ضد میکروبی بر علیه *مایکوباکتریوم توبرکلوزیس* و *مایکوباکتریوم آویوم* داخل سلولی یافت شد (۲۲). و تسا و همکاران^{۳۴} در سال ۲۰۱۰ گزارش دادند که رامنولپیدها جدا شده از سودوموناس دارای فعالیت ضد باکتریایی بر علیه باکتری گرم منفی؛ سودوموناس *آئروژینوزا* و باکتری گرم مثبت؛ *استافیلوکوکوس* بودند (۲۳). همچنین، فعالیت ضد میکروبی بر اساس مقادیر حداقل غلظت مهارکنندگی بیوسورفکتانت رامنولپید از سودوموناس AT10 بر روی باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی، مخمر، و سویه‌های قارچ به دست آمده است. که با نتایج این پژوهش مشابه است (۲۴). با این حال وجود برخی تفاوت‌ها در میزان اثرات ضد میکروبی مشاهده شده در این مطالعه و تحقیقات مشابه می‌تواند به دلیل تفاوت سوبستراهای مختلف برای رشد باکتری تولیدکننده بیوسورفکتانت، استفاده از روش‌های مختلف برای استخراج و سایر... باشد. تفاوت در اثرات ضد میکروبی نشان دهنده تفاوت‌های موجود در ترکیبات بیوسورفکتانت‌هاست.

- (4) Bodour AA, Gerrero-Barajas C, Maier M. Structure and characterization of Flavolipids, a novel class of Biosurfactants produced by Flavolipid sp. Strain MTN11. *Appl and Env Microbiol*. 2004; 10 (6): 14-20.
- (5) Kosaric N. Biosurfactants and their application for soil bioremediation. *Food Technol and Biotechnol*. 2001; 39 (4): 295-304.
- (6) Hood SK, Zottola EA. Biofilms in food processing. *Food Control*. 1995; 6 (1): 9-18.
- (7) Anandaraj B, Thivakaran P. Isolation and production of biosurfactant producing organism from oil spilled soil. *J Biosci Technol*. 2010; 1 (3): 120-6.
- (8) Namir I, Haddad Wang J, Bozhong M. Identification of a biosurfactant producing strain: *Bacillus subtilis* HOB2. *Pro and Pep Lett*. 2009; 16: 7-13.
- (9) Francy DS, Thomas JM, Raymond RL, Ward CH. Emulsification of hydrocarbons by subsurface bacteria. *J Ind Microbiol*. 1991; 8, 237-46.
- (10) Tabatabaee, A, Mazaheri Assadi, M, Noohi, A.A. and V.A. Sajadian, Isolation of biosurfactant producing Bacteria from oil reservoirs. *Iranian J Env Health Sci Eng*. 2005; 2 (1): 6-12.
- (11) Walter V, Syldatk C, Hausmann R. Screening concepts for the isolation of Biosurfactant producing Microorganisms. In: Ramkrishna Sen, editor. *Biosurfactants*. 29th ed. Germany: Landes Bioscience and Springer Science; 2010
- (12) Abdel-Mawgoud AM, Hausmann R, Lepine F, Muller MM, Deziel E. Rhamnolipid: Detection, Analysis, Biosynthesis, Genetic Regulation and Bioengineering of production. In: Gloria Soberón-Chávez, editor, *Biosurfactants*. 20th ed. Berlin Heidelberg: Springer-Verlag; 2011.

با توجه به نتایج این تحقیق می‌توان گفت که این باکتری دارای پتانسیل فراوانی برای کاربردهای بیوتکنولوژی و زیست محیطی است. بنابراین، ما می‌توانیم در مورد استفاده از آن در آینده به عنوان اجزا تشکیل دهنده چندمنظوره فکر کنیم. بنابراین، با وجود پتانسیل بسیار زیاد بیوسورفاکتانت‌ها در این زمینه، استفاده از آن‌ها هنوز محدود است. شاید دلیل آن هزینه‌های تولید کمابیش بالا و همچنین، اطلاعات اندکی در مورد سمیت آن‌ها نسبت به سیستم‌های انسانی است با وجود این، تقاضای استفاده از آن‌ها به شکل مکمل‌های غذایی، مواد آرایشی و محصولات دارویی نشان‌دادن علاقه زیاد به استفاده از این محصولات میکروبی به دست آمده است.

References

- (1) Banat I, Franzetti A, Gandolfi I, Bestetti G, Martinotti M, Fracchia L. et al. Microbial biosurfactants production, applications and future potential. *Appl Microbiolol and Biotechnol*. 2010; 87 (2): 427-44.
- (2) Cameotra SS, Makkar RS, Kaur J, Mehta SK. Synthesis of biosurfactants and their advantages to microorganisms and mankind. In: Ramkrishna Sen, editor. *Biosurfactants*. 20rd ed. NewYork: Springer 2010; 261-80.
- (3) Mireles JP, Toguchi A, Harshey RM. *Salmonella enterica* serovar typhimurium swarming mutants with altered biofilm-forming abilities: surfactin inhibits biofilm formation. *J Bacteriol*. 2001; 183 (20): 5848-54.

- (13) Androw JM. BSAC Standardized disc susceptibility testing method. *J Antimicrob Chemother.* 2001; 7 (5): 48 – 57.
- (14) Kasai Y, Kishira H, Sasaki T, Syutsubo K, Watanabe K, Harayama S. Predominant growth of *Alcanivorax* strains in oil-contaminated and nutrientsupplemented sea water. *Env Microbiol.* 2002; 4 (3): 141-7.
- (15) Tonkova EV, Galabova D. Hydrolytic Enzymes and Surfactants of Bacterial Isolates from Lubricant-Contaminated Wastewater. *Z Naturforsch.* 2003; 58 (c): 87-92.
- (16) Okerentugba PO, Ezeronye OU. Petroleum degrading potentials of single and mixed microbial cultures isolated from rivers and refinery effluents in Nigeria. *Afr J Biotechnol.* 2003; 2 (9): 288-92.
- (17) Bola O. Hydrocarbon Degrading Potentials Of Bacteria Isolated From a Nigerian Bitumen (Transand) Deposit. *Nature sci.* 2006; 4 (3): 51-57.
- (18) Bicca FC, Fleck LC, Zachio MA. Production of biosurfactant by hydrocarbon degrading *Rhodococcus rubber* and *Rhodococcus erythropolis*. *Rev Microbiol.* 1999; 30: (3): 231-6.
- (19) Banat IM, Makkar RS, Cameotra SS. Potential commercial applications of microbial surfactants. *App and Env Microbiol.* 2000; 53 (5): 495-508.
- (20) Rosa CFC, Michelon M, Burkert JFM, Kalil SJ, Burkert CAV. production of a rhamnolipid-type biosurfactant by *Pseudomonas aeruginosa* LBM 10 grown on glycerol. *Afr J Biotechnol.* 2010; 9 (53): 9012-17.
- (21) Singh P, Cameotra SS. Potential applications of microbial surfactants in biomedical sciences. *Tre Biotechnol.* 2004; 22 (3): 142-6.
- (22) Joachim V. Matrix assisted laser desorption ionization–time of flight mass spectrometry of lipopeptide biosurfactants in whole cells and culture filtrates of *B. subtilis* C1 isolated from petroleum sludge. *App Env Microbiol.* 2002; 68 (12): 6210-19.
- (23) Vatsa p, Sanchez L, Clement C, Baillieul F, Dorey S. Rhamnolipid Biosurfactants as new players in Animal and plant defenses against microbes. *Int J Mol Sci.* 2010; 11 (12): 5095-8.
- (24) Abalos A, Pinazo A, Infante MR, Casals M, Garcí a F, Manresa A. Physicochemical and Antimicrobial Properties of New Rhamnolipids Produced by *Pseudomonas aeruginosa* AT10 from Soybean Oil Refinery Wastes. *Langmuir.* 2001; 17 (5): 1367-71.

1. TLC
2. Minimal Inhibitory Concentration (MIC)
3. Minimal Bacteriocidal Concentration (MBC)
4. Sorbitan
5. Strenghted Nutrient Broth
6. rpm
7. Mineral Salt Solution
8. Yeast extract
9. Strenghted Nutrient Agar
10. Pour Plate
11. Glucose Yeast extract Agar
12. EMB
13. Vortex
14. Tensiometer-Kruess Klot
15. Triple Sugar Iron Agar
16. Sulfide Indole Motility
17. Methyl Red- Voges Proskauer
18. DMSO
19. Ninhydrin
20. Anthrone
21. Disk diffusion
22. Kirby Bauer
23. Muller hinton agar
24. Clinical and Laboratory Standards Institute
25. Tonkova & Galabova
26. Okerentugba and Ezeronye
27. Bola
28. Anandaraj
29. Bodour
30. Francy
31. Bicca
32. Banat
33. Rosa et al
34. Vatsa et al

Isolation and identification of biosurfactant-producing strains from the genus *Pseudomonas aeruginosa* and antibacterial effects of biosurfactant production *in vitro*

Mohammad javad Mostafapour-Rami *

M.Sc of Microbiology, University of Ilam, Iran, javadmostafapur@yahoo.com

Salman Ahmady-Asbchin

Assistant Professor of Industrial Microbiology, University of Ilam, Iran, sahmadyas@yahoo.fr

Abstract

Introduction: Biosurfactants are amphiphilic biological compounds produced extracellularly or as part of the cell membranes by a variety of microorganisms. Because of their use in various industries, they are of a particular importance. The aim of this study was to identify a strain of bacteria of the genus *Pseudomonas aeruginosa* biosurfactant producers.

Materials and methods: In this study, different samples of oil, water and soil contaminated with oil were prepared. Hemolytic activity, emulsification activity and measurement of surface tension were used and selected strains were identified by biochemical tests. The nature and effect of antibacterial biosurfactant was evaluated for strain selection.

Results: In this study, eighty eight bacterial strains were isolated. Twenty four strains were isolated from the isolated strains with hemolytic activity. Among which, 14 strains have emulsification activity more than 70% and at last four strains reached surface tension to be less than 40 mN/m. Selected strain based on biochemical tests was recognized as a *Pseudomonas aeruginosa*. The nature of biosurfactant was determined by TLC, and proved to be of glycolipid kind. Therefore, the produced biosurfactant of the selected strain had antibacterial activity against six bacterial infectious. Sensitive bacteria to the effects of biosurfactant extract of *Pseudomonas aeruginosa*83, was *Staphylococcus aureus* and the most resistant bacteria to these extract, was the *Proteus mirabilis*. The results of MIC, MBC showed that MIC of the extract in concentration of 63 and 125 mg/ml on *Escherichia coli*, *Staphylococcus epidermidis* and *Staphylococcus aureus* respectively. Also, the MBC were extract in concentration of 63 and 125mg/ml on *Staphylococcus epidermidis* and *Staphylococcus aureus* respectively.

Discussion and conclusion: *Pseudomonas aeruginosa* had high potential in reducing the surface tension and biosurfactant extracted had high antibacterial effects. Therefore, it could be said that this bacterium had a great potential for applications of biotechnology and the environment.

Key words: *Pseudomonas aeruginosa*, Biosurfactant, Surface tension, Emulsification, Glycolipid, Antibacterial

* Corresponding Author

Received: April 9, 2013 / Accepted: July 6, 2013